

– Her á Sandi er einki broytt síðan liðið gjordist feroymeistari í 1989.

Eg haldi ikki, at B71 spælir verri nú, enn fyrri tiggju árum síðani, men onkur lið í Føroyum spæla nógv betri, sigur Ivan Hristov

Ivan Hristov, venjari hjá B71:

– Ein dag fær hetta lítla oyggjalandið sín Maradona

– Eg ivist ikki í, at hetta lítla landið fær sín Maradona, fyrr ella seinni, ið skal gerast heimsstjørna og fer til Onglands ella Italia at spæla. Sjálvandi hava føroyingar nú Toda Jónsson niðri í Danmørk, og hann er ein ógvuliga góð fyrmynd hjá teimum ungu. Men eg trúgvi, at ein dag kemur ein annar inn á pállin og fer at umboða Føroyar í teimum størstu landskappingum í heiminum, sigur B71-venjarin Ivan Hristov millum annað í viðtali við Ivan Eginsson

IVAN EGINSSON
ALVUR HARALDSEN

Eftir at B71 flutti niður í 2.deild í 1997, vóru tað fá, ið roknaðu við, at sandoyingar fóru at fáa nakra mótstöðu í stríðnum at flyta upp aftur í fjór. Men í byrjanini av kappingini 1998 hevði B71 trupulleikar við at fáa stig, og eftir seks umfør lá felagið í miðjunni av talvuni. Men aftaná tað vunnu nýggi venjarin hjá sandoyingum Ivan Hristov og hansara

Ivan Hristov hevði tað trupult í ungdomsárum, tí hann vildi ikki tillaga seg kommunistisku víðurskiftinum í Bulgaria

menn ikki færri enn tiggju dystir á rað og tryggjaðu sær pláss í elituni langt áðrenn kappingarárið var komið at enda.

Í ár telist B71 millum tey felögin, sum skulu berjast ímóti niðurflyting. Hetta er ikki undarligt. Felagið er lítið, og summir royndir stuðulsleikarar, eitt nú fyrrverandi liðskiparin og núverandi løgtingsmaðurin fyrri Tjóðveldisflokkinn, Páll á Reynatúgvu, fara at velja onnur áhugamál framum fótbólt. Men fólk á oynni vóna, at teirra bulgarski venjari megnar at fremja eitt bragd afturat og bjarga sandoyingum í 1. deild.

Higartil er Ivan Hristov púra ókendur í landinum uttanfyri Sandoy. Tá hann kom til Føroya á fyrsta sinni, var meiningin tann, at venjarin skuldi spæla sjálvur. Men næstan beinavegin fekk bulgarin álvarsaman skaða, tá hann rann við fullari ferð í girdingina, ið plagar at standa runt um fótbóltsvøllir í Føroyum, og

síðani tá er hann ongantið farin frá sínum plássi á venjarabeinkennum undir dystum.

Trupul ungdomur í heimlandinum undir táverandi stýrinum

Ivan Hristov væntar ikki, at hann leikar sjálvur í ár. Tí fara føroyskir fótbóltsáskoðarar neyvan at sliggja á vøllinum mannin, ið byrjaði sína yrkisleið í øðrum av teimum báðum størstu felögum í Bulgaria, nevniliga Levski frá høvuðsstaðnum Sofia. Hetta liðið er uppkallað eftir bulgarsku tjóðarhetjuni í loysingarørsluni móti turkiska stýrinum í 19. öld, Vasil Levski. Søguliga umboðar Levski arbeiðarafakfelag í fótbóltskappingini, meðan hitt størsta liðið í høvuðsstaðnum, CSKA Septembreisko Zname, er knýtt til herin.

– Tað var ógvuliga torført fyrri meg at gerast til stórleikara. Støðan var tann, at abbi mín hevði sitið fongsladur í nógv ár, tí at hann

mótmælti kommunistiskum einaveldi í landinum. Eg hevði nógvar trupulleikar í mínum egna lívi av tí. Eg spældi við unglingum hjá Levski saman við komandi stjórnun í altjóða fótbólti. Men eg kundi ikki sleppa uttanlands við teimum at luttaka í kappingum, tí at eg ikki hevði loyvi til tess, orsakað av mínum »ótryggu« frændum. Hvørja ferð vit skuldu úr Bulgaria at spæla dystir, varð eg stöðgaður og sendur heimaftur. Eg kundi sjálvandi roynt at livað sambært teirra reglum, men tað vildi eg ikki. Eg fekk ofta boð at koma á lögreglustøðir í Sofia, har teir plagdu at spyrja meg, hvussu tað bar til, at eg dagliga gekk í amerikanskum cowboybuksum, og at eg dugdi at tosa enskt. Tað var næstan bannað at læra sjálvur enskt ta tíðina, tí tað var málið hjá hugsjónarligu fíggjindunum!

Saman við mínum líðfelaga í Levski, Nasko Sirakov, ið ikki »skikkaði sær